

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

— Ἐγγραφοῦ τοῦ πατριάρχου Θεολήπιου Β' περὶ τῆς ἐν Πάρῳ Ἐκατονταπολιανῆς. Ἐν τῷ κώδικι τῆς Ἑβραϊκῆς Βιβλιοθήκης Νεαπόλεως Η-С-35, περιέχονται πέντε ἔγγραφα τοῦ δεκάτου ἑκτου αἰῶνος τελευτώντος περιέχεται μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐν φ. 74b ἐν πρωτοτάτῳ τὸ εἰς τὴν διορθωτικὸν γράμμα τοῦ πατριάρχου Θεολήπιου Β' περὶ τῆς ἐν Πάρῳ Ἐκατονταπολιανῆς ἐκδοθέν κατὰ Μάρτιον 1585.

Ἐπειδὴ τῆς ἡμῶν μετριότητος εἰς τὰς νήσους διατριβοῦσιν καὶ ἐπισκεπτομένης τὰ ἐκεῖ, ἔφθασαν καὶ ἀπὸ νήσου Πάρου ἀπὸ Περιοικίαις τινές, φέροντες ἀναφορὰς ἐνομογράφου, καὶ ἀξιῶντες εἶναι τὸν ναὸν ἐκεῖνον τῆς Παναγίας τῆς Ἐκατονταπολιανῆς τῆς ἐκεῖ, μακρὰν τῆς τοῦ ἀρχιερέως διοικήσεως, τοῦ ἱερωτάτου Παροναξίτου, ὡς εἴθην ἐξ ἀρχῆς οὕτως ἐπικρατήσαν ὡς καὶ ἤξιοσαν καὶ ταῖς ἀναφοραῖς, καὶ τῇ ἀξιώσει αὐτῶν νεόσσαντες, γράμμα κορυφαίων ἡμέτερον ἐξεδώκαμεν, μακρὰν εἶναι τὸν κατὰ τόπον νόον δὲ ἔφθασαν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀναφοραὶ τῶν ἐκεῖ ἱερωμένων πάντων καὶ λαϊκῶν πρὸς ἡμᾶς, δηλοῦσαι καὶ διαβεβαιοῦμεναι, ὅτι ὅσον ἐν Χφ τινὲς ἠξίωσαν, οὕτως ἦν ὡς ἔλεγον, οὕτε κοινῆ γνώμη, οὕτε σκανδαλὸς χωρὶς ἴδια δὲ τινῶν θελήματα ὁ γὰρ ναὸς αὐτὸς ὁ περιφανῆς τῆς Ἐκατονταπολιανῆς, οὐ πατριαρχικὸς ἦν ἀνεκαθεν, οὐδὲ τῆς διοικήσεως τοῦ κατὰ τόπον ἀρχιερέως μακρὰν ὄθεν καὶ ἀξιῶσι εἰς τὸ εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κατὰ τόπον, συμφερόντως καὶ κανονικῶς διαμένειν διὸ γράφοντες καὶ ἡμεῖς κατὰ τὴν δέησιν αὐτῶν, τὴν κοινῶς γεγουῖαν καὶ ἀληθῶς, ὡς ἐπιστάθημεν παρὰ τῆς τῶν ἔγγραφων τῶν νεωσι ἐλθόντων, ἀ καὶ ἐφολάξασμεν παρ' ἡμῖν, εἴτις ἀντεῖπη καὶ μάλιστα ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ περιφανεστάτου ἀρχόντος κορυφαίου Κωνσταντίνου τοῦ Κασσι... εἰδότες ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦτου, καὶ πιστωθέντες, ὡς καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκείθεν ἔγραψεν, δεόμενος τῆς διορθώσεως τοῦ τειοῦτου, ἵνα τὰ ἐν Χφ ἐκδοθέντα ἡμῶν γράμματα ὡπν ἄκορα, ὡς εὐ κοινῆ γνώμη ἐκδοθέντα ἀλλ' ἴδια τινῶν, καὶ ταῦτα τῶν πραγμάτων μὴ ὄντων ὡς τότε ἡμᾶς δὲ ὁ ναὸς τῆς Παναγίας αὐτῆς τῆς Ἐκατονταπολιανῆς, ὡς ἦν, ὑπὸ τὴν κανονικὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κατὰ τόπον ἀρχιερέως, τοῦ ἱερω-

τάτου Πρινοαξίας, τοῦ ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητοῦ τῆς ἡμῶν μετριότητος συλλειτουργοῦ· οὐδεὶς τε εἶη ὁ ἐναντίας· εἰ γὰρ ἐναντιωθῆ, ἄργος ἔστω καὶ ἀφωρισμένος καὶ ἔξω τῆς Ἐκκλησίας, ὡς σκανδαλοποιός· εὖτω γενέσθω καὶ μὴ ἄλλως· ἐπὶ γὰρ τούτῳ καὶ τὸ παρὸν ἐγένετο διορθωτικὸν γράμμα εἰς θήλωσιν καὶ ἀσφάλειαν κατὰ τὸ ζήδ' ἔτος ἐν μηνὶ Μαρτίῳ Ἰνδικτιῶνος ιδ' ».

Σημειωτέον δέ, ὅτι ἐν φ. 905 τοῦ αὐτοῦ Νεαπολιτικοῦ κώδικος σώζεται πράξις Τιμοθέου (Β') Κωνσταντινουπόλεως καὶ Θεοφάνους Ἱεροσολύμων ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ Ἰνδικτιῶνος ιβ, ἧτοι τοῦ 1614, δι' ἧς γνωρίζεται τοῖς κληρικοῖς καὶ ἄρχουσιν Πρινοαξίας τὰ κατὰ τὴν κατάρτησιν τοῦ σιγγιλλώδοτος γράμματος, δι' εὖ ἡ Ἐκατονταπολιανὴ εἶχε γένει σκυροπήγιον καὶ ἀπειλεῖται ἀφορισμός τῶν ἄλλως ἐνεργούντων.

— *Κώνστας Ψελλός*. Ἐν ἀκροστιχίδι ὠδῆς εἰς Μάθυσον ἐν Μάρκ. 408 ἀναγινώσκωμεν « Ἰάκωβον εὐρύθμως ἴδω Κώνστας » (παρὰ Σάββα Μαρ. 6. βλ. 5, 177 κ. εἰ πρὸς καὶ Krumbacher Lit. σ. 681).

— *Ἀργυρόβουλλον Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου*. Τοῦ ἐν τῇ Ν. Ἑλλ. 11,106 χρυσεῖουλλου Ἰωάννου Κομνηνοῦ εὑρηται ἀντίγραφον ἐν Vallicell R 26 φ. 4^α-5, ἐν δὲ φ. 5^α λατιν. μετάφρασις. Ἐν τῷ αὐτῷ κώδ. φ. 6^α Ἀργυρόβουλλον (ὡς λέγεται ἐν τῇ κατὰ τὴν ὄψιν λατιν. περιλήψει) Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου Ἀρχ. Ἐπεὶ ὁ ἅγιός μου ἀθάντης ὁ βασιλεὺς καὶ πατήρ τῆς βασιλείας μου ἀπέστειλε πρὸς τὸν τῆς μακαρίας μνήμης ἀγιώτατον ἐκείνον οἰκουμενικὸν πάπαν κὺρ Γρηγόριον τὸν δέκατον γράμμα τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὕτως κατὰ ῥῆμα διαλαβάνον. Τῷ ἀγιωτάτῳ μακαριωτάτῳ...

Τέλ. (φ. 8α τὸ φ. 8β λευκόν). Τὸ δὲ παρὸν ὀρκομοτικὸν ἐγγράμμα ἐν τῇ εὐδαίμονι πόλει ἡμῶν τῇ Κ]όβλει ἐν τῷ ἱερῷ παλατίῳ τῶν Βλαχερνῶν κατὰ μῆνα ἀπρίλιον τῆς πέμπτης ἐπιγεμέσεως ἑξακισχιλιοστοῦ ἑπτακισιοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ πέμκτου ἔτους. Ἐκονταὶ ὠχρὸ κόκκινα: Ἀνδρόνικος ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ πιστὸς βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ Ρωμαίων δοῦξ ἄγγελος Κομνηνός ὁ Παλαιολόγος (ἴδὲ Monum. σ. 15 κ. εἰ). Ἐν τῷ αὐτῷ κώδ. φ. 2α ἐγγράφον ἐπὶ χάρτου ὀπογεγρ. ὀκὸ Ἰωάννου πατριάρχου Κ]εῖσεως ἐλληνοσὶ καὶ λατινοσὶ « Τῷ ἀγιωτάτῳ μακαριωτάτῳ ἁερῷ ἀρχιερεὶ τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης καὶ οἰκουμενικῷ πάπῃ κὺρ Ἰωάννη Ἰωάννης ἑλέφ θεοῦ κτλ. Ἀρχ. Ἀρχῆς καλῆς κάλλιστον εἶναι τὸ τέλος.

— Βησσαρίωνος *Ἐγκώμιον εἰς Τραπεζοῦντα*. Ὁ καθηγητὴς κ. Ἄντ. Ν. Νικιτῆς ἀπέστειλεν ἡμῖν τὰδε: «Ἐν Νέῳ Ἑλληνομνήμονι 13 (1916), σ. 146—124 ὁ ἀείμνητος Σ. Λάμπρος ἐδημοσίωσεν ἐκ τοῦ Cod. Marc. 533 γεγραμμένον ἕξτε χεiri τοῦ Βησσαρίωνος Ἐγκώμιον εἰς Τραπεζοῦντα ἐν σελ. 189, 16 κέ. κεῖται: «ἄνω δὲ αὐτοῦ καὶ πρὸς γε τῷ ἄνω βῆμα κατηρέφες προφαίνει βασιλείων ὄροφην μὲν ἀποτεῖνον ἐξ πυραμίδα, τέρασι δ' αὐτὴν κίσειν ὑπανέχον». Πιστεύω, ὅτι ὁ Βησσαρίων ἔγραψεν οὐχὶ τέρασι . . . κίσειν ἀλλὰ τέτρασι (=τέσσαρσι) . . . κίσειν. Τῆ δευτικῇ τέτρασι χρῆται ὁ Βησσαρίων καὶ κατωτέρω (στ. 189, 28 τέτρασι . . . πλευραῖς). Τὸν τόπον τοῦτον κἀρέχουσι καὶ ἄλλοι σύγχρονοι συγγραφεῖς· π. χ. ὁ Μάρκος Εὐγενικός· πρὸς Λάμπρον, Πηλασιολόγια καὶ Πελοποννησιακά, Α' σ. 261, 10, ἔχοντα ἐκ τῶν κωδ. Β καὶ Δ ἀποκατέστητα τὸ ὄρθον».

— *Ἐκθεσις χρονικῇ*. Ἐκθεσις χρονικῇ συντομωτέρη, συνταθεῖσα ἐν ἀπλότῃ λέξει διηγουμένη τὰ προγεγονότα Ἰαρχ. Βασιλευσῶν κυρ Μανουήλ ὁ Πηλασιολόγος ἔσχε καὶ ἀδελφὸν Ἀνδρόνικον, ὃν περ ἐτόφλωσεν ὁ πατήρ. Τέλ. Οὐκ εἶδαμεν τοιαύτην βραχὴν ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν, οἷτε οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν (Μετ. Παν. τ. 252 φ. 501α—514α. Ἱεροθ. Βιβλ. Δ' 223). Ὁ κώδιξ ἔγγραφη 1566 ὑπὸ Ἱεροθέου τοῦ γενομένου μητροπολίτου Μονεμβασίας.